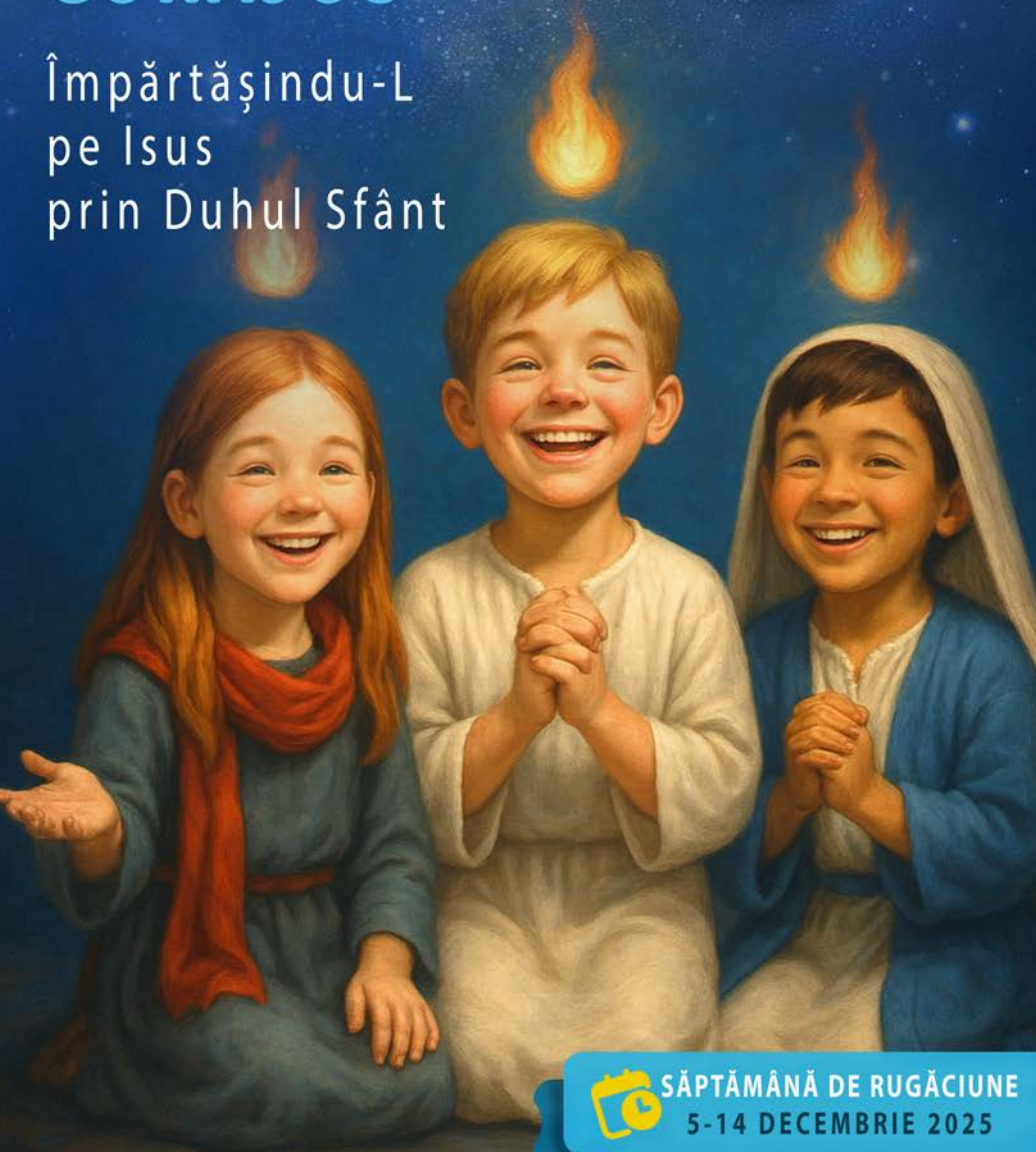

PUTEREA DE A MĂ FACE CURAJOS

Împărtășindu-L
pe Isus
prin Duhul Sfânt

SĂPTĂMÂNĂ
de RUGĂCIUNE
pentru COPII

SĂPTĂMÂNĂ DE RUGĂCIUNE
5-14 DECEMBRIE 2025

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

Cuprins:

1. Editorial	4
2. Ulei în candelile noastre	6
3. Porumbelul ceresc	12
4. Vase goale	18
5. Pregătind templul trupului	24
6. Strălucind în mijlocul încercărilor	30
7. Unitate	36
8. Cucerindu-l pe cuceritor	42

Fișă tehnică:

Editori: Sara Gonçalves Devai; Barbara Montrose

Translator în Română: Andra Diana Bora

Revizuire teologică: Comitetul de Aprobare a Publicațiilor al C.G.

Design grafic și copertă: Danilo Rodrigues Conceição

Aranjament ediția română: Daniela Picu

Editorial

Dragi copii,

Cât de minunat este să fi copil al lui Dumnezeu! Poți fi mulțumitor pentru că ai ocazia de a lua parte la această Săptămână de Rugăciune — și pentru că îi ai cu tine pe cei care te-au adus la aceste întruniri. Domnul este atât de bun! El vă oferă viață, hrană, și un loc de dormit. Nu avem nevoie să fim bogați sau renumiți, dacă Domnul Isus ne poartă de grijă.

„Isus le-a spus ucenicilor Săi: ‘Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură’” (Marcu 16:15). Aici El vorbește fiecăruia dintre noi, inclusiv copiilor! „Copilul lasă să se vadă încă din faptele lui dacă purtarea lui va fi curată și fără prihană” (Proverbele 20:11).

Sunt peste 8 miliarde de oameni pe planeta Pământ. Asta înseamnă că sunt foarte mulți — mult mai mulți decât oricare din noi ar putea număra! Cum vom spune noi tuturor oamenilor din lume despre vestea cea bună că Isus a venit să moară pentru păcatele noastre? Cum putem să le spunem că El vine din nou pentru a-i lua în Cer pe toți aceia care acceptă iertarea Lui și care au încredere în El? Cum le putem explica modul în care El îi poate întări pentru a fi credincioși până la final?

Isus ne ajută în toate problemele noastre; El răspunde rugăciunilor noastre. Voi toți aveți o poveste specială pe care să o împărtășiți cu alții despre cât de bun este El cu voi. Da, El e dispus să vă ajute să vorbiți despre iubirea Lui. Cum se poate aceasta?

„Nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor” (Zaharia 4:6). Da, Duhul Sfânt poate lucra într-un mod minunat în inimile și în viețile tuturor — atât adulți, cât și copii — care își predau viețile lui Hristos.

Așadar, pentru Săptămâna de Rugăciune a copiilor vom învăța mai multe despre cum puterea Duhului Sfânt ne va întări pentru a răspândi Evanghelia într-un mod măreț, spre slava lui Dumnezeu!

Să ne rugăm mult în această săptămâna pentru a fi capabili să învățăm și să creștem în Isus! — *B. H. M.*

Ulei în candelele noastre

de Elaine Tuleu – Brazilia

Vineri,
5 Decembrie,
2025

Uleiul din candelă

Ce faci atunci când este întuneric și ai nevoie să vezi ceva? Pur și simplu aprinzi lumina, așa-i? Cu mult timp înainte nu existau lumini care să funcționeze prin electricitate așa cum există astăzi. Atunci oamenii foloseau candelă de ulei (asemănătoare cu ceea ce numim astăzi felinar). Acestea erau umplute cu ulei și aprinse cu o flacăra pentru a ilumina împrejurimile. Dar apărea o problemă de fiecare dată când oamenii rămâneau fără ulei. Așadar, pentru a se asigura că nu vor rămâne fără ulei în întuneric, oamenii purtau cu ei un recipient cu ulei în plus pentru a păstra flacăra aprinsă. Era foarte complicat să ai lumină pe atunci, nu-i așa?

Există o parabolă despre acest lucru în Biblie în Matei 25:1-13. În ea învățăm despre câteva tinere domnișoare care aveau toate nevoie să folosească o candelă pentru a umbla prin întuneric, dar unele dintre ele au uitat să aducă cu ele și recipientul cu ulei în plus. Și ce s-a întâmplat după? Să citim parabola.

Parabola

Aceste zece tinere erau foarte încântate deoarece urmau să participe la o nuntă foarte specială. Biblia le numește „cele zece fecioare”. Ele erau domnișoarele de onoare — și, la momentul acela, aceasta presupunea că ele trebuiau să aștepte mireasa și mirele pe drum și să îi însoțească cu candelile lor. Așa a început aventura lor! Cinci dintre ele erau pregătite și se gândiseră la ce s-ar putea întâmpla dacă ar apărea vreo întârziere. Acestea erau fecioarele „înțelepte”. Ele aveau candelile cu o rezervă de ulei în plus, pentru ca lumina să nu se stingă. Celelalte cinci, fecioarele „nechibzuite”, aveau cu ele numai candelile, dar uitaseră să aducă ulei de rezervă.

Așadar, cele zece fecioare au așteptat, și au așteptat, și au așteptat... Mirele părea să întârzie. Într-un final au obosit toate și au adormit. Apoi, dintr-odată, în mijlocul nopții, au auzit un strigăt: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!” (Matei 25:6). Atunci toate și-au amintit să alerge; când și-au luat candelile, au observat că lumina începea să se stingă.

Fecioarele înțelepte au folosit uleiul de rezervă pe care îl aduseseră, astfel încât candelile lor să lumineze în continuare. Dar fecioarele nechibzuite s-au supărat deoarece uleiul lor se terminase. S-au rugat de fecioarele înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelile.” Cele înțelepte le-au răspuns: „Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă, ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă.” (Matei 25:8-9).

Astfel, fecioarele nechibzuite au fugit să cumpere ulei. „Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa” (Matei 25:10). Așadar, cele cinci fecioare înțelepte cu candelile lor aprinse, au intrat la nuntă, în timp ce fecioarele nechibzuite nu au putut intra.

Aceasta este o parabolă interesantă — dar ar putea oare să aibă vreun înțeles pentru noi? Pentru a vedea ce Isus vrea să ne spună prin această parabolă, trebuie să înțelegem că toate părțile ei au mesaje importante.

În Biblie, spiritual vorbind, uleiul sau untdelemnul semnifică prezența Duhului Sfânt în viața noastră.

Mirele

Atât fecioarele înțelepte, cât și cele neînțelepte așteptau să intre la nuntă cu mirele. Spiritual vorbind, mirele îl reprezintă pe Isus, care dorește să ne invite la căsătoria Sa. El caută oameni credincioși care să meargă în Cer cu El.

Fecioarele

Parabola vorbește despre zece fecioare care așteptau mirele. Sigur existau multe alte tinere în acel oraș, nu credeți? Cu toate acestea, numai zece așteptau mirele. Fecioarele reprezintă puținii oameni din această lume care privesc spre revenirea lui Hristos. Și dintre aceștia, numai câțiva sunt cu adevărat interesați și serioși cu privire la pregătirea pentru a merge cu El în Cer.

Uleiul

În parabolă, fecioarele au folosit ulei pentru a păstra aprinsă lumina din candelă. În Biblie, spiritual vorbind, uleiul sau untdelemnul reprezintă prezența Duhului Sfânt în viețile noastre. Uleiul din candelă ajută la luminarea căii fecioarelor care merg la nuntă. Uleiul spiritual este prezența Duhului Sfânt în viețile noastre, și de asemenea luminează calea noastră spre Cer. Zi de zi, Dumnezeu așteaptă pentru ca noi să arătăm altora cine este Isus prin modul în care ne comportăm. Lumina ne ajută să luminăm calea lor pentru ca să vină la El.

Cum se aplică parabola

Dumnezeu are un plan atât de frumos cu tine și cu mine! El ne-a oferit oportunitatea de a fi parte dintr-un popor diferit, care îl cunoaște și îl urmează pe Isus. În parabolă, numai zece fecioare

au așteptat pentru a-L urma pe mire. Noi facem parte dintre cele zece fecioare. Dar chiar dacă suntem printre cele zece care așteaptă mirele, numai cinci au intrat la nuntă cu El. Așadar, nu are niciun rost să spunem că Îl așteptăm pe Isus să vină și că așteptăm să trăim în Cer cu El, dacă nu ne pregătim. Fecioarele înțelepte au adus ulei în plus, iar noi avem nevoie să avem Duhul Sfânt cu noi în mod constant pentru a ne pregăti să Îl primim pe Hristos.

Cum ne putem pregăti? Cerându-I lui Dumnezeu să ne trimită Duhul Sfânt. El este acela care ne poate lumina calea, arătându-ne care este calea dreaptă și care nu — spunând inimilor noastre ceea ce ar trebui sau nu să facă, să spună, să vadă, să asculte, și unde ne putem duce în siguranță și unde nu. Biblia spune în Isaia 30:21: „Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: ‘Iată drumul, mergeți pe el!’, când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga.”

Această voce din spatele nostru care ne arată calea este vocea Duhului Sfânt. El este Acela care ne spune: „Hei, nu îți minți părinții. Aceasta e greșit. Satan este tatăl minciunii, iar tu ești copil de Dumnezeu.” Așadar, poți alege să continui să minți sau să te căiești de ceea ce urma să faci și, în loc de minciună, să spui adevărul. Alegerea este a ta. Dacă îți dorești să fii una dintre cele cinci fecioare înțelepte, atunci roagă-L pe Isus să te ajute să fi un copil special care își dorește să urmeze calea dreaptă și să facă voia lui Dumnezeu. Nu putem să facem ce este drept de unii singuri. Trebuie să Îl rugăm pe Isus să ne ajute, iar apoi, cu ajutorul Lui, vom fi copii și tineri diferiți — bucuroși, sinceri, care îi iubesc pe ceilalți, care nu sunt egoiști, cărora nu le place să se certe cu nimeni. Copiii și tinerii ca aceștia luminează calea celor din jurul lor, arătându-le iubirea adevărată a lui Isus.

Apel

Ți-ar plăcea să mergi în Cer cu Isus atunci când El revine? Păzește-ți candela și nu o lăsa să rămână fără ulei, astfel încât să se micșoreze lumina din ea. Aceasta înseamnă să Îi ceri mereu lui Dumnezeu să trimită Duhul Sfânt în viața ta, învățându-te cine ar trebui să fii pentru a-L reprezenta pe Isus în mod corect. Aceasta îți va lumina viața și va lumina și viețile celor apropiați ție. Cu siguranță, mulți alți copii vor dori să Îl aștepte pe Isus cu tine! Amin.

Activități

1) Caută în puzzle-ul de mai jos pentru a găsi următoarele cuvinte:

LAMPĂ | ULEI | ÎNȚELEPT | NECHIBZUIT | CĂSĂTORIE | FECIOARE | AȘTEPTARE
LUMINĂ | SOMN | MIRE | ÎNSOȚIRE | NUNTĂ

A	F	G	S	L	F	S	O	M	N	A	C	S
W	E	O	Y	U	L	E	I	I	C	P	N	Y
N	C	L	A	M	P	Ă	S	R	Ă	Y	E	B
O	I	A	Ș	I	J	Q	J	E	S	Y	C	D
B	O	Z	T	N	U	N	T	Ă	Ă	F	H	N
I	A	X	E	Ă	H	S	B	O	T	M	I	F
C	E	K	P	V	T	A	S	M	O	C	B	S
P	R	B	T	K	P	E	K	Q	R	Y	Z	S
D	E	V	A	O	S	Y	W	P	I	N	U	A
S	J	P	R	A	Q	E	F	S	E	O	I	Y
Î	N	Ț	E	L	E	P	T	A	Y	D	T	B
L	M	Z	G	A	G	L	Y	W	Q	X	M	R
Q	D	S	Î	N	S	O	Ț	I	R	E	P	O

2) Alege varianta corectă cu privire la ceea ce ai învățat:

a) Câte fecioare (domnișoare de onoare) erau în această parabolă și ce reprezintă ele?

- ☐ Zece (10) domnișoare de onoare, care reprezintă întreaga omenire
- ☐ Zece (10) domnișoare de onoare, care reprezintă pe cei care Îl așteaptă pe Isus
- ☐ Cinci (5) domnișoare de onoare, care reprezintă oamenii care nu sunt atenți

b) Fecioarele (domnișoarele de onoare) au mers la o nuntă care urma să înceapă după ce mirele sosea.

- ☐ Ceremonia de nuntă este Cerul, iar mirele este Isus.
- ☐ Ceremonia de nuntă este biserica, iar mirele este păstorul.
- ☐ Ceremonia este o nuntă, iar mirele este Isus.

c) Ce obiect purtau fecioarele, și ce anume foloseau pentru a-l face să funcționeze?

- ☐ Purtau o candelă și foloseau apă.
- ☐ Purtau o candelă și foloseau untdelemn (ulei).
- ☐ Purtau o lanternă și foloseau baterii.

d) Ce reprezintă uleiul?

- ☐ Prezența luminii în casa noastră.
- ☐ Prezența Duhului Sfânt în viața noastră.
- ☐ Prezența uleiului în casa noastră.

e) După ce a ajuns mirele, numai cinci fecioare au primit permisiunea să i se alăture. De ce?

- ☐ Celelalte dormeau.
- ☐ Au luat ulei în plus pentru a-și menține candelarele aprinse.
- ☐ Mirele le plăcea pe ele mai mult.

f) Ce înseamnă să fii pregătit pentru venirea Mirelui?

- ☐ Ca mereu să cerem prezența Duhului Sfânt în viețile noastre.
- ☐ Să vrem Duhul Sfânt când revine Isus.
- ☐ Să studiem lecțiile Școlii de Sabat și să ascultăm de părinți.

Porumbelul ceresc

de Maria Victoria Acero – Perú

Sabat,
6 Decembrie,
2025

Prezența dumnezeirii

Dumnezeirea este compusă din Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Ei sunt mereu împreună, mereu lucrând ca unul singur. Fiecare a luat parte activ în crearea lumii și a omului. Fiecare a participat în planul de salvare, după ce omul a căzut în păcat. Tatăl și Duhul Sfânt au fost prezenți și la botezul lui Isus.

Botezul Domnului Isus

Biblia ne spune că atunci când Isus era deja adult și când a venit momentul să-și înceapă misiunea pe pământ, primul lucru pe care L-a făcut a fost să meargă la râul Iordan și să fie botezat de Ioan Botezătorul. Dumnezeu deja îi spusese lui Ioan că într-o zi Isus va veni să îl vadă și să îi ceară să Îl boteze. Când Isus a ajuns, Ioan,

uitându-se la El, a văzut că Isus era foarte special și că avea o inimă curată. Apoi, Ioan s-a simțit neînsemnat și I-a spus: „Eu ar trebui să fiu botezat de Tine!”

„Drept răspuns, Isus i-a zis: ‘Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.’ Atunci, Ioan L-a lăsat” (Matei 3:15). Astfel, Ioan s-a supus și L-a botezat pe Isus acolo, în fața tuturor. Îngerii cerului au privit această scenă cu bucurie.

Dumnezeu îi promisese lui Ioan că El îi va da un semn, astfel încât să recunoască care este adevăratul Mesia. Și așa a fost: când Isus S-a ridicat din apă, Ioan a văzut cum s-a deschis cerul, iar Duhul lui Dumnezeu a coborât cu o lumină frumoasă din slava lui Dumnezeu. Apoi, a apărut „un glas, care zicea: ‘Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea’” (Matei 3:17). Deoarece El nu avea niciun păcat, Isus nu avea nevoie să fie botezat, dar El S-a supus ceremoniei de botez ca un exemplu pentru urmașii Lui credincioși până la finalul timpului.

De ce un porumbel?

Porumbelul care L-a înconjurat pe Isus la botezul Său este un simbol foarte special. El reprezintă Duhul Sfânt care ne vorbește delicat, cu o voce blândă.

Porumbelul este un simbol foarte special. El reprezintă cât de tandru, pur și blând era Isus. Porumbelul este o pasăre mică, blândă și puternică, care trebuie să fie atentă la pericole.

Spre exemplu, uneori un porumbel ar putea fi urmărit de un șoim. Șoimii sunt niște păsări de vânatoare puternice și iuți, în timp ce porumbeii sunt mai liniștiți. Cu toate că șoimul este o pasăre mai mare, cu o deschizătură a aripilor mai mare, este și mai grea. Pe de altă parte, porumbeii sunt în mod normal mai ușori și pot fi mai sprinteni datorită faptului că sunt mai mici. Acest lucru face mai ușor pentru ei să schimbe direcția pentru a scăpa de șoimi când au nevoie.

Un alt punct interesant: porumbeii zboară adesea în stoluri și în acest fel pot să se mențină unii pe alții în siguranță. Se pot atenționa unii pe alții cu privire la eventualele amenințări, în timp ce șoimii vânează de obicei singuri.

Toate acestea lucrând împreună ne arată cum lucrează Creatorul nostru minunat pentru a proteja blândul porumbelul. Asemenea porumbelului, și noi avem un vrăjmaș care încearcă să ne amăgească în fiecare zi pentru a ne ține la o parte de ce este

bun, dar noi nu trebuie să renunțăm. Cu toată inima, trebuie să rămânem vigilenți, privind, înaintând și avertizându-ne unii pe alții de pericol — privind mereu la Isus care ne arată calea și niciodată nu ne lasă singuri. Cu El suntem în siguranță.

Promisiunea Duhului Sfânt

Isus a făcut o promisiune foarte frumoasă prietenilor Săi, ucenicii. El le-a spus că după ce avea să Se ridice înapoi la Cer, El urma să le trimită un Mângâietor special care să îi ajute aici pe pământ (Ioan 14:16). Știți cine era acel prieten? Era Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este parte din Dumnezeu, iar sarcina Lui este să îi ajute pe oameni să își dea seama ce este bine și ce este rău, și să realizeze că într-o zi cu toții vom da raportul vieții noastre lui Dumnezeu. (Ioan 14:26). Duhul Sfânt este Acela care ne ajută să ne pregătim să facem lucrarea pe care Dumnezeu Își dorește să o facem. Așadar, este foarte important să Îl rugăm pe Dumnezeu în fiecare zi să ne umple cu Duhul Său cel Sfânt. Isus Însuși, când a fost pe Pământ, a primit puterea Duhului Sfânt în fiecare zi pentru a-Și îndeplini misiunea de dragoste și salvare. Dacă Isus avea nevoie de El, imaginați-vă cât de multă nevoie avem noi de a fi puternici și a face binele!

Cine ne botează cu Duhul Sfânt? Ioan Botezătorul a zis „eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc” (Matei 3:11). Isus este Acela care îi botează pe copiii Săi cu Duhul Sfânt. Când avem nevoie să fim botezați de „porumbelul” ceresc? În fiecare zi avem nevoie de această putere divină pentru transformarea noastră, astfel încât să îi invităm și pe alții în împărăția lui Dumnezeu. Profetul Zaharia a numit botezul „Ploaia Târzie” (Zaharia 10:1).

Ploaia târzie

Dumnezeu folosește ceva ce cunoaștem cu toții — ploaia — pentru a ne învăța cum lucrează Duhul Sfânt în noi, poporul Său. În anumite locuri din Orientul Mijlociu, acolo unde a fost scrisă Biblia, sunt două momente majore din an, în care plouă:

1. Blânda **ploaie timpurie** cade atunci când sunt plantate semințele. Este foarte importantă deoarece ajută semințele să fie trezite și să înceapă să crească.

2. **Ploaia târzie** cade mai târziu, după ce plantele au crescut deja. Această ploaie le ajută să se maturizeze astfel încât să fie gata pentru recoltă.

La fel se întâmplă și în viața spirituală: Ploaia Timpurie reprezintă Duhul Sfânt care a fost revărsat în timpul apostolilor, când au început lucrarea măreață de a împărtăși mesajul lui Isus. Și mulți oameni au crezut în Isus datorită acestui lucru. Ploaia Târzie este și mai specială. Dumnezeu o va trimite în cantitate mai mare la finalul timpului pentru a întări mesajul Îngerului al Treilea și pentru a-i pregăti pe toți copiii credincioși ai Lui pentru marea zi a recoltei spirituale. Cât de minunat este să știm că Dumnezeu ține la noi și ne oferă Duhul Sfânt pentru a ne ajuta să creștem puternici în credință!

Știți ce trebuie să facem pentru a primi botezul Duhului Sfânt?

Mai întâi, trebuie să ne predăm cu toată inima lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă să îi cerem Lui să ne curețe trupurile și mințile, astfel încât să fim oameni de bun ajutor pentru El. De asemenea trebuie să renunțăm la lucrurile care nu îi sunt pe plac lui Dumnezeu precum mândria, invidia, gelozia, suspiciunea și orice care poate răni pe alții sau care ne îndepărtează de El. Este ca atunci când facem curat în casă pentru a primi un musafir special. Trebuie să ne curățăm inimile pentru ca Duhul Sfânt să trăiască în noi și să ne aducă „împrospătarea”, acea pace frumoasă și bucurie care vin cu prezența lui Dumnezeu.

Astfel, vom fi pregătiți să primim botezul Duhului Sfânt și vom fi folosiți de Dumnezeu în marea Sa lucrare.

Eliberare completă

Dragi copii, Isus a promis un dar foarte special bisericii Sale: Duhul Sfânt. Această promisiune ți se aplică și ție, așa cum a fost și pentru primii ucenici care s-au pregătit să Îl primească. Astăzi, aceeași lucrare trebuie să fie făcută din nou. Nu ne putem permite să devenim leneși sau să fim distrași. Trebuie să fim vigilenți, să ne rugăm cu umilință și credință pentru a primi acea minunată binecuvântare. Să rămânem credincioși principiilor Bibliei, să trăim așa cum dorește Dumnezeu și să urmăm lecțiile lui Isus cu dragoste și ascultare.

Fie ca Domnul să binecuvânteze pe toți băieții și fetele din întreaga lume pentru a primi ploaia târzie. Această putere specială a Duhului ajută la încheierea marii lucrări pe care ne-a dat-o Dumnezeu.

Cuvinte de încurajare

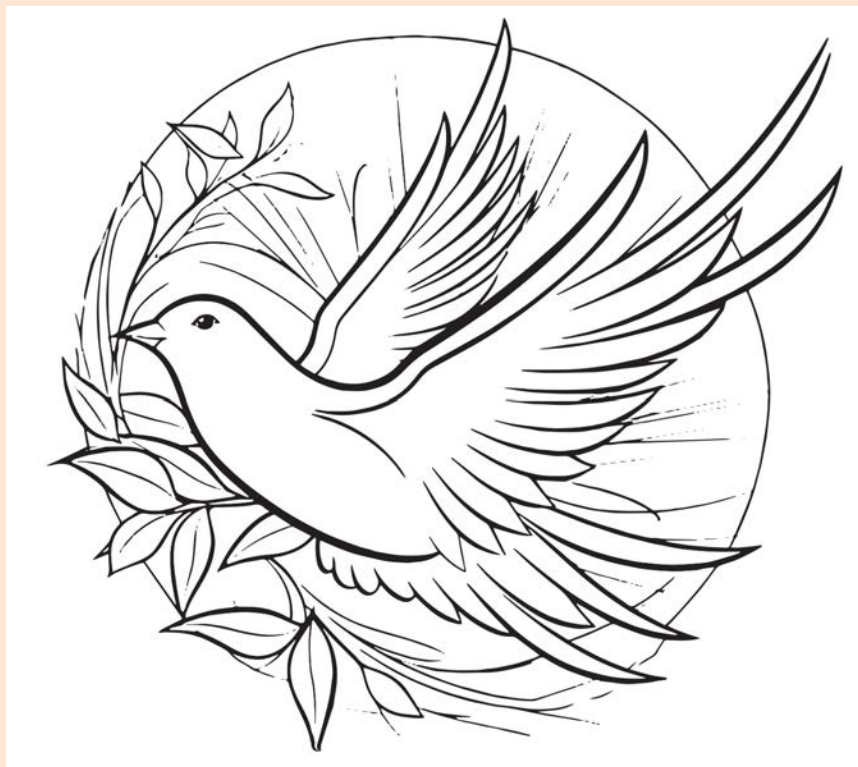
Scopul nostru este ca toți copiii să știe că Duhul Sfânt este a treia persoană a Dumnezeirii și că El este prezent cu noi mereu — și că avem un Ajutor care are puterea de a ne ghida și a ne schimba viețile pentru a fi ca Isus.

Ar trebui să ne rugăm în fiecare zi pentru botezul Duhului Sfânt, pentru a ne pregăti și pentru a predica altora, și să privim spre viitor către a doua venire a lui Isus.

Activități

- 1) Colorați imaginea cu porumbelul care reprezintă Duhul Sfânt.

2) Rebus

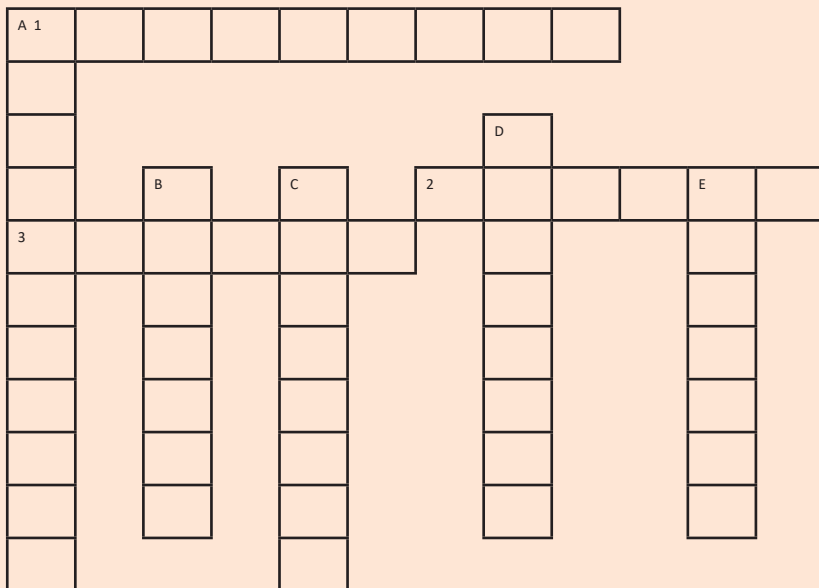
Primirea Duhului Sfânt

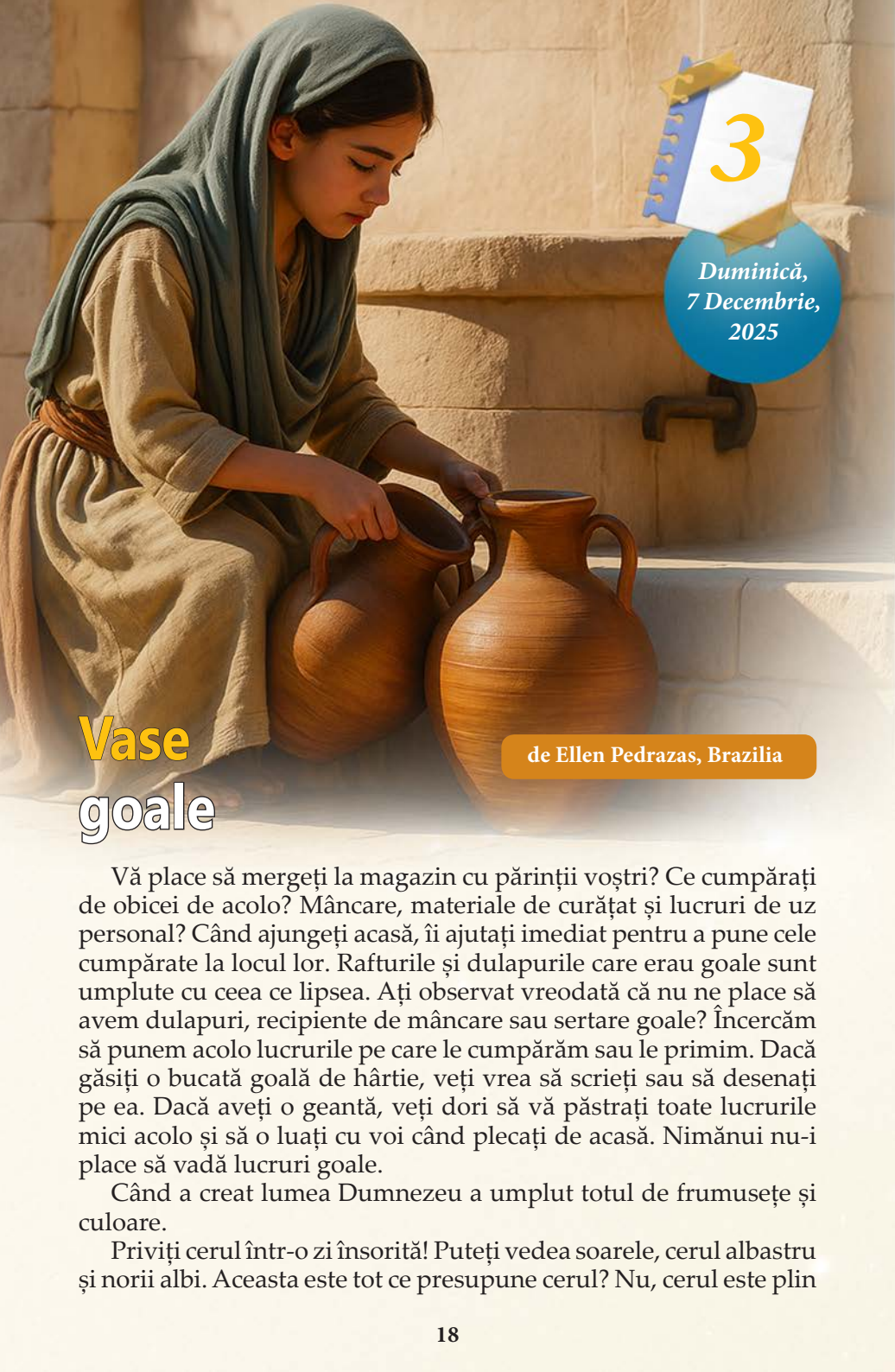
Orizontal

1. Avem nevoie de a rămâne credincioși Bibliei și a urma învățăturile lui Isus cu dragoste și _____
2. Isus a fost botezat în râul _____.
3. Ploaia _____ vine aproape de final pentru a ajuta plantele să se maturizeze pentru recoltă.

Vertical

- A. Ploaia timpurie a fost revărsată în timpul _____.
- B. Ploaia târzie întărește mesajul celui de-al _____ înger.
- C. Ploaia _____ blândă cade atunci când semințele sunt semănate, ajutându-le să încolțească.
- D. Simbolul _____ ne arată cum ne vorbește Duhul Sfânt cu o voce tandră și blândă.
- E. Avem nevoie de _____ putere a Duhului Sfânt în viețile noastre.

3

Duminică,
7 Decembrie,
2025

Vase goale

de Ellen Pedrazas, Brazilia

Vă place să mergeți la magazin cu părinții voștri? Ce cumpărați de obicei de acolo? Mâncare, materiale de curățat și lucruri de uz personal? Când ajungeți acasă, îi ajutați imediat pentru a pune cele cumpărate la locul lor. Rafturile și dulapurile care erau goale sunt umplute cu ceea ce lipsea. Ați observat vreodată că nu ne place să avem dulapuri, recipiente de mâncare sau sertare goale? Încercăm să punem acolo lucrurile pe care le cumpărăm sau le primim. Dacă găsiți o bucată goală de hârtie, veți vrea să scrieți sau să desenați pe ea. Dacă aveți o geantă, veți dori să vă păstrați toate lucrurile mici acolo și să o luați cu voi când plecați de acasă. Nimănui nu-i place să vadă lucruri goale.

Când a creat lumea Dumnezeu a umplut totul de frumusețe și culoare.

Priviți cerul într-o zi însorită! Puteți vedea soarele, cerul albastru și norii albi. Aceasta este tot ce presupune cerul? Nu, cerul este plin

de gaze invizibile precum oxigenul pe care îl respirăm, nitrogenul, vaporii de apă, ozonul care ne dă culoarea albastră etc. Pe pământ vedem flori, iarbă și multe plante frumoase. Sunt atât de multe păsări colorate, reptile și animale care ne bucură de fiecare dată când le vedem. Creatorul a umplut trupurile voastre cu celule, oase, mușchi, sânge, organe pentru ca să puteți merge, alerga și sări cu sănătate, inteligență și bucurie. El a creat de asemenea un spațiu în care El să locuiască în fiecare din voi. În 1 Corinteni 6:19 scrie că trupul este un templu al Duhului Sfânt. Însuși Dumnezeu dorește să fie cu noi. Ce minunat să știm aceasta!

Goliciunea prin păcat

Când Adam și Eva nu au ascultat de Dumnezeu, ei și-au pierdut relația cu El. Exista [acum] un spațiu gol în interiorul lor. Isus nu a acceptat acest lucru și S-a oferit să plătească prețul pentru a aduce pe copiii Lui înapoi. El nu era satisfăcut să fie fără ei. Astfel, a venit în lumea noastră, S-a născut ca bebeluș, a crescut ca un copil ascultător, apoi ca un adolescent plin de har, a trăit precum noi. În întreaga Sa viață, El a predicat despre iubirea lui Dumnezeu. A murit în locul nostru și a biruit răul. A înviat și apoi a mers la ceruri pentru a ne pregăti un loc în care să locuim cu El. Acum avem o nouă șansă de a umple golul care a rămas de când Adam și Eva au păcătuit. Putem să trăim cu Isus din nou. El a luat locul nostru și a suferit pedeapsa noastră, pentru ca noi să restaurăm relația noastră cu Dumnezeu. El dorește să ocupe întreaga noastră inimă și să o umple cu prezența Sa.

Alegerea este a fiecăruia. Ți-ar plăcea ca Isus să trăiască în inima ta? Unii oameni nu Îl lasă pe Dumnezeu să locuiască în ei. Ei cred că nu au nevoie de El. Sunt nemulțumitori și își doresc să facă numai voia lor proprie. Nu vor să asculte de Dumnezeu. La fel au fost și unii din liderii de pe vremea Domnului Isus. Ei știau textele din Biblie care arătau către venirea lui Mesia, dar când El a venit nu L-au primit ca Salvator. Nu au permis adevărului să încolțească în inimile lor. Nu au avut dragostea, iertarea și bunătatea care veneau din ceruri în inimile lor. Erau plini de ură, furie și gânduri rele, astfel că L-au ucis pe Isus. Acaparați de rău, ei i-au persecutat pe toți cei care au ales să Îl iubească. Dar Isus a înviat și a rămas încă patruzeci de zile cu ucenicii Săi. Înainte de a Se ridica la cer, El le-a promis că va trimite un Mângâietor, Duhul Sfânt, care îi va ajuta.

Speranță prin Hristos

Ucenicii au trăit cu Isus trei ani și jumătate și nu au înțeles toate lecțiile pe care El le-a predicat. Privind către cer, au auzit cum îngerii spuneau că același Isus care murise Se va întoarce. Au fost umpluți de speranță. Vă puteți imagina cum oameni nepoliticoși și certăreți au fost schimbați prin puterea lui Dumnezeu? Acum, departe de Învățător, erau uniți. Fiecare își cerceta inima și cerea iertarea lui Dumnezeu. În următoarele zece zile ucenicii s-au golit de dorințele lor încăpățănate și de gândurile lor egoiste pentru că își doreau să fie mai buni decât ceilalți. Au început să se gândească la tot ceea ce spusese Isus și au înțeles lecțiile Lui. Au umplut aerul locului în care se aflau cu pocăință și mulțumire.

Ce momente prețioase au petrecut acolo! Ei L-au lăudat pe Domnul, cântând și rugându-se. Au simțit că păcatele lor au fost iertate. Erau pregătiți să primească Duhul Sfânt și să fie folosiți de Dumnezeu. Au rămas la Ierusalim, după cum le-a spus Isus, până la ziua Cincizecimii.

Știți ce înseamnă Cincizecimea? În Israel erau trei sărbători mari: Paștele, Cincizecimea și Sărbătoarea Corturilor. Cincizecimea venea la 50 de zile după Paște și era un timp pentru a oferi mulțumiri pentru recolta bună oferită de Dumnezeu în acel an. După ce Domnul Isus, adevăratul Miel al lui Dumnezeu, S-a ridicat la ceruri, ucenicii s-au întrunit în același loc. Deodată a venit un sunet din ceruri, precum o adiere de vânt măreață, care a umplut întreaga casă în care stăteau. Limbi de foc au apărut peste capetele lor. Au fost cu toții umpluți cu putere de prezența Duhului Sfânt și au început să vorbească în limbi străine.

Predicând la tot felul de oameni

De ce aveau nevoie să vorbească limbi străine în acel moment? Ierusalimul era plin de evrei din diferite țări, așadar oamenii vorbeau multe limbi diferite. Oamenii veniseră să aducă Domnului darurile lor de hrană în forma a două pâinici coapte cu aluat. Acum i-au găsit pe ucenici vorbind despre iubirea lui Dumnezeu, arătată prin trimiterea Fiului Său să moară pe cruce pentru a salva oamenii din mâinile răului și ale păcatului. Toată lumea era uimită de cuvintele de speranță, deoarece toți evreii așteptau pe Mesia Cel promis, dar mulți încă nu știau că El venise deja. Vă puteți imagina cum predicau ucenicii în limbile oamenilor care locuiau în Egipt, Asia, Asiria, Liban, Persia, Roma și în alte națiuni? În acea

zi, toată lumea a putut înțelege mesajul salvării prin Isus și a putut vedea puterea Duhului Sfânt la lucru prin vocile ucenicilor.

În timpul zilelor în care Isus a trăit pe pământ El a semănat semințele adevărului și le-a udat cu sângele Său, murind pe cruce. Mulți evrei care au auzit predicile lui Isus Însuși au fost convertiți acolo, în timp ce erau martori la puterea Duhului Sfânt în cuvintele ucenicilor. În ziua Cincizecimii mai multe semințe de iubire au fost semănate, plantate și au încolțit pentru Domnul. Mai mult de 3.000 de oameni L-au acceptat pe Isus ca Salvator. Atrăși de Duhul Sfânt, cu toții s-au golit de egoism și de gânduri rele. Toți doreau să își umple inimile cu Duhul lui Dumnezeu. Când Îl cunoaștem pe Isus, când auzim poveștile Lui și când simțim grija și iubirea Lui, suntem atât de mulțumitori pentru tot ceea ce a făcut și face pentru noi, încât vrem să fim ca El. Vrem să ne umplem inimile cu bunătatea Lui, cu iubirea Lui, cu bucuria Lui și cu grija Lui pentru oamenii care suferă.

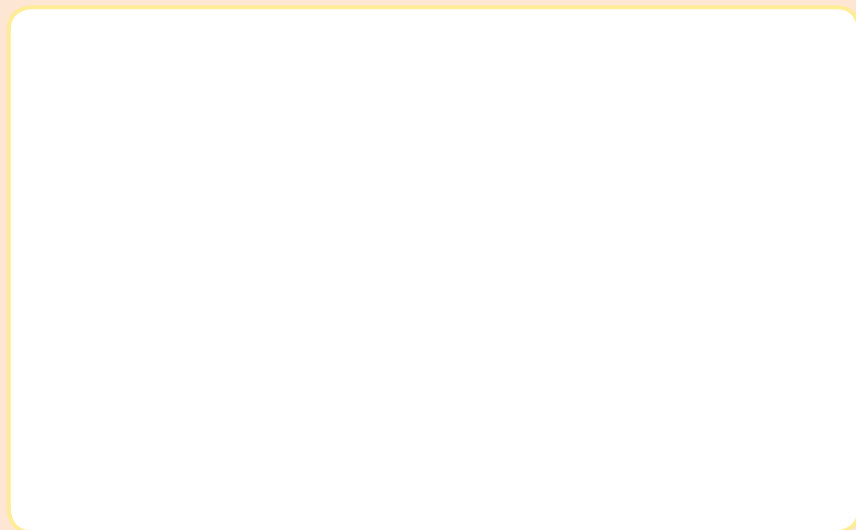
Copiii primesc o șansă

Dumnezeu Își dorește să folosească copiii pentru a împărtăși iubirea Sa în întreaga lume, tot așa cum i-a folosit și pe ucenici. Va veni ziua când copiii vor primi puterea Duhului Sfânt pentru a vorbi despre adevăr, despre iubire și despre sacrificiul lui Isus. Acești copii vor inspira admirație și mulți vor fi convertiți la adevăr prin cuvintele lor. Vrei să primești această putere? Copiii care Îl iubesc pe Isus au nevoie să fie pregătiți să primească Duhul Sfânt. El poate goli inima ta de egoism, minciuni, certuri și de gânduri rele care îți spun că ești mai bun decât alții. Numai Isus are puterea de a îndepărta ce este rău din tine. Cere-I lui Isus în rugăciune și citește Biblia, astfel încât să îți umple inima cu voia Lui. Nu îți irosi timpul cu lucruri care te îndepărtează de El. Nu fi distras! Lasă-L pe Isus să îți umple inima astăzi cu Duhul Sfânt!

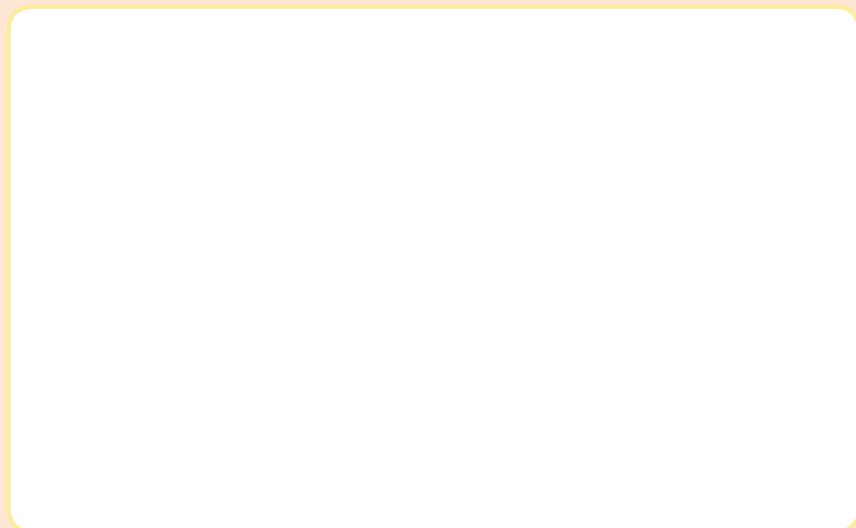
Activități

1) Înțelege mai bine desenând:

În spațiul de mai jos, desenează o față zâmbitoare și câteva lucruri frumoase pe care Dumnezeu le-a creat.

În spațiul de mai jos, desenează lucruri rele care rănesc credința noastră și pune un “X” pe ele.

2. Rebus

Golit de egoism și umplut cu Duhul lui Dumnezeu

Orizontal

Ucenicii s-au golit de dorințele lor _____ și de gândurile egoiste.

Isus a luat pedeapsa noastră pentru ca să restaurăm _____ cu Dumnezeu.

Un lucru pe care Creatorul ni l-a oferit este _____.

Ziua Cincizecimii venea la _____ de zile după Paște.

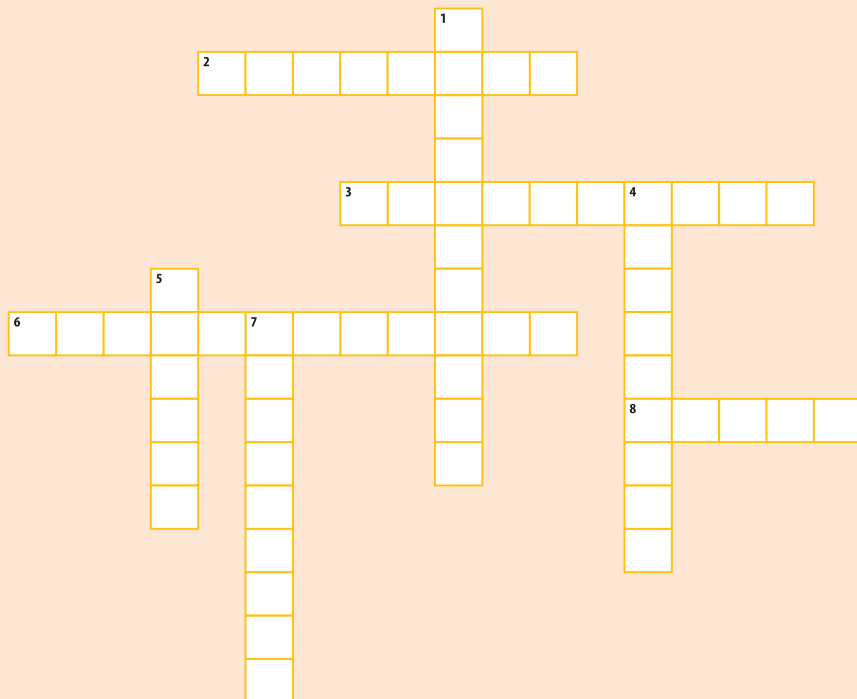
Vertical

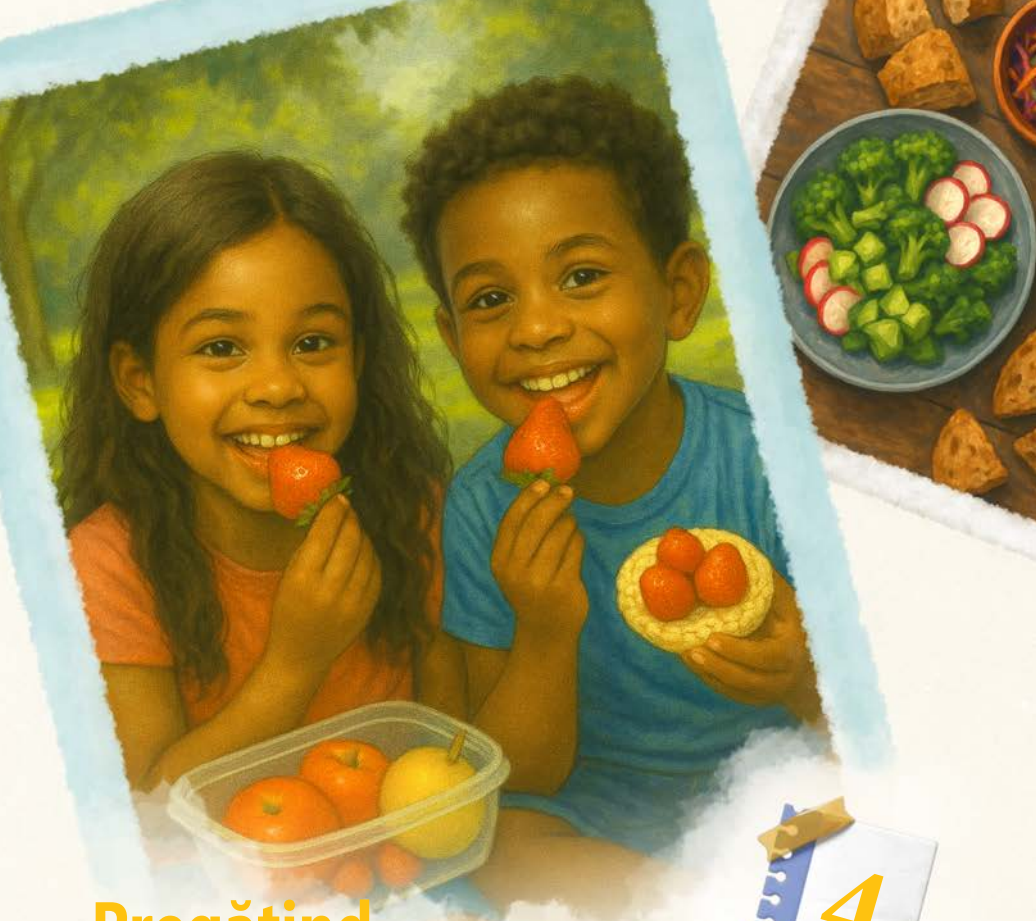
Precum ucenicii ar trebui să cerem _____ lui Dumnezeu.

Copiii pot vorbi despre adevăr, iubire și _____ lui Isus.

Trupul nostru este un _____ pentru Duhul Sfânt.

În ziua Cincizecimii, Duhul Sfânt le-a dat ucenicilor abilitatea de a vorbi în _____ străine.

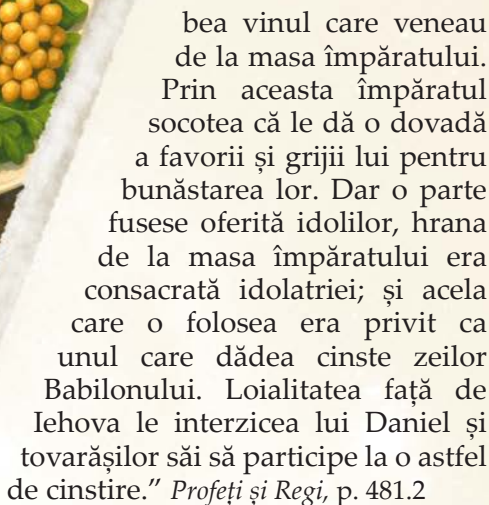
Pregătind templul trupului meu

de Marta Iovu – Moldova

Într-o zi ciudată, patru adolescenți au fost surprinși de un grup de soldați puternici. Au fost capturați rapid și luați cu forța către cel mai mare palat din lume — foarte departe, într-o țară străină. Imediat după ce au ajuns acolo au fost aduși înaintea regelui care, după ce i-a examinat, a comandat ca să fie antrenați și pregătiți pentru a face anumite sarcini.

„Chiar la începutul carierei lor acești tineri au trecut printr-o încercare hotărâtă a caracterului. Se stabilise să mănânce hrana și să

Ce test dificil pentru acești adolescenți! Știau că aveau nevoie de putere mentală și fizică care putea fi menținută numai printr-o dietă sănătoasă, care nu conține carne și vin. Cu toate acestea, ar putea fi periculos să te opui voinței unui rege puternic care le pune la dispoziție în mod generos, ceea ce considera a fi una dintre cele mai bune mese posibile.

Prin harul Lui, „Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință și trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători, și cererea de a nu se întina a fost primită cu respect.” *Profeți și Regi*, p. 438. Ce binecuvântare!

25

aceasta și i-a încercat zece zile. După cele zece zile, ei erau mai bine la față și mai grași decât toți tinerii care mâncau din bucatele împăratului. Îngrijitorul lua bucatele și vinul care le erau rânduite și le dădea zarzavaturi” (Daniel 1:12-16).

După experimentul celor 10 zile, nu numai că Daniel și prietenii săi arătau mai bine fizic, dar erau și mai puternici mental: “În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui” (Daniel 1:20).

Se poate întâmpla același lucru și astăzi?

Dragi copii, fiecare dintre noi scrie zilnic o bucată de istorie pe acest pământ — întocmai precum Daniel și prietenii lui — o istorie care va fi studiată pentru veșnicie. Din timpul anilor timpurii de școală mulți dintre noi avem încercări grele — mai ales din cauza dietei noastre, care este diferită de a majorității lumii. Am trecut prin aceste încercări când am fost elevă și eram nevoită să mănânc prânzul cu colegii mei la cantina școlii.

Văzând că nu există un meniu vegetarian, tatăl meu a fost nevoit să vină la școală și să ceară bucătarilor să pregătească mâncare special pentru mine, din moment ce eram singura elevă din întreaga școală care nu consuma carne. Au ezitat puțin, dar cu ajutorul lui Dumnezeu, cererea a fost aprobată. Cu toate acestea, eram îngrijorată de reacția colegilor mei, temându-mă că vor râde cu toții de mine. În timp ce mă gândeam la toate aceste sentimente și în timp ce atenția tuturor era asupra mea, Domnul mi-a oferit curajul să împărtășesc despre credința mea și despre experiența mea, fiind a patra generație din familia mea care adoptă o dietă vegetariană. Atunci ca rezultat, colega mea de bancă s-a hotărât ca de fiecare dată împreună cu mine să servească și ea meniul vegetarian, apoi și alți colegi ce mâncau la masă cu noi evitau carnea și cereau bucătăreselor meniul vegetarian.

Relatând această mică pagină din povestea vieții mele vreau să vă încurajez să nu vă fie teamă sau rușine de principiile bune pe care v-au învățat părinții. Dumnezeu lucrează într-un mod extraordinar cu fiecare dintre noi, indiferent de încercare. Chiar și dacă ești diferit de toți ceilalți din jurul tău prin modul în care te îmbraci, mănânci sau bei, Domnul te va binecuvânta, dacă Ți ceri cu toată inima să faci din tine o lumină în această lume. El va lucra în moduri neașteptate pentru ca tu să fii un exemplu pentru alții. Având această experiență cu Dumnezeu vei fi cel mai fericit și plin de pace.

Dragi copii, nu mai suntem la jumătatea drumului spre Edenul din ceruri. Dumnezeu a ghidat poporul Său în toate timpurile astfel încât să ajungă cât mai aproape de Edenul ceresc — și astăzi suntem chiar la granița lumii veșnice. Ca biserică avem cel puțin 100 de ani de experiență în lipsa folosirii cărnii și a vinului, confirmând că putem trăi mult mai bine fără ele.

Domnul Isus nu a venit încă, așadar este posibil ca să nu fim încă pregătiți să intrăm prin porțile Cerului?

„Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?” (1 Corinteni 3:16). Ce solemn! Fiecare dintre noi are privilegiul de a grăbi construirea acestui Templu. Proiectul lui poate fi găsit în Galateni 5:22, 23: „Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.”

„Noi am fost cumpărați cu un preț, de aceea trebuie să-L slăvim pe Dumnezeu în trupul și în duhul nostru care sunt ale Lui. Nu trebuie să ne lepădăm de El printr-o faptă de necumpătare, deoarece unicul Fiu al lui Dumnezeu ne-a cumpărat cu un preț infinit, chiar cu jertfa vieții Sale. El nu a murit pentru noi ca noi să putem deveni sclavii obiceiurilor rele, ci ca să putem deveni fii și fiice ale lui Dumnezeu, servindu-I cu fiecare putere a ființei noastre.

Cei care sunt în continuu conștienți de faptul că se află în această relație cu Dumnezeu, nu-și vor pune în stomac alimente ce plac apetitului, dar care vatămă organele digestive. Ei nu vor distruge proprietatea lui Dumnezeu îngăduindu-și obiceiuri necorespunzătoare în mâncare, băutură sau îmbrăcăminte. Ei vor avea mare grijă de mașinăria umană, realizând că trebuie să facă aceasta pentru a conlucra cu Dumnezeu. El îi vrea sănătoși, fericiți și folositori. Dar, pentru a fi astfel, ei trebuie să-și pună voința lor de partea voinței Lui.” *Îndrumarea Copilului*, p. 399.

„Dacă a existat vreodată un timp în care dieta să fie cât mai simplă posibil, acum este acel timp.” *Dietă și Hrană*, p. 82.

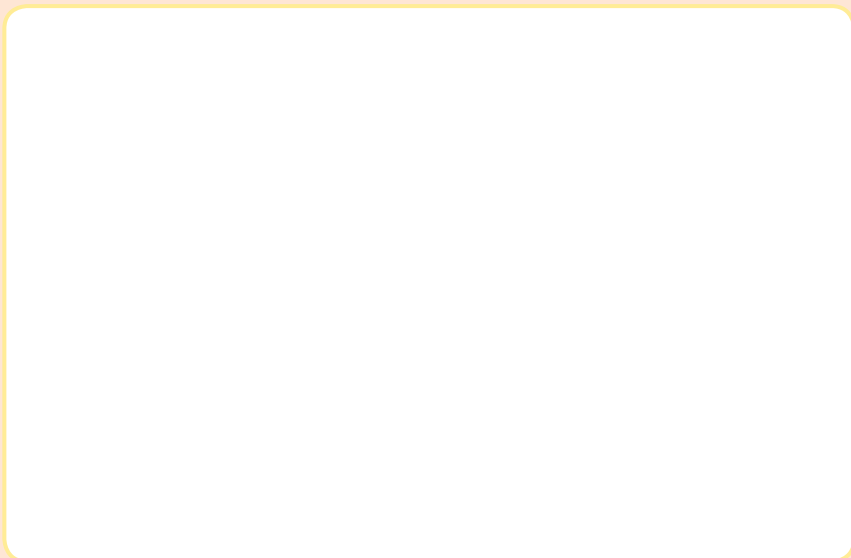
Dragi copii, prin poftă a intrat păcatul în lume — cu toate acestea este adevărat că prin înfrânarea poftelor, păcatul poate fi biruit. Isus a promis că El nu ne va lăsa singuri în această luptă; El a promis că Îl va ruga pe Tatăl să ne trimită Duhul Sfânt, astfel încât chiar și cei mai slabi să devină puternici, curajoși și plini de zel, ca împreună să încurajăm pe alții prin biruința noastră.

Să nu mai așteptăm. Haideți să cerem promisiunea aceasta în fiecare rugăciune — iar Dumnezeul nostru care ne iubește ne va trimite Duhul Sfânt! Amin.

Activități

1) Înțelege mai bine prin desen:

Desenați o imagine cu mâncare care este bună pentru noi:

Desenați o imagine cu mâncare care trebuie evitată deoarece este rea pentru noi:

2) Căutați în puzzle-ul de mai jos pentru a găsi cuvintele următoare:

SOLDAȚI | STRĂIN | DETERMINAT | SITUAȚIE | ÎNFĂȚIȘARE | PUTERE
VEGETARIAN | PREGĂTIRE | DIETĂ | PROMISIUNE | CURAJ | SĂNĂTATE

S	F	R	Ă	S	D	A	R	E	Î	A	C	D
O	E	D	E	T	E	R	M	I	N	A	T	U
L	C	L	E	R	P	Ă	S	R	V	C	P	P
D	U	P	Ș	Ă	J	P	U	B	I	R	R	R
A	R	O	S	I	T	U	A	Ț	I	E	O	E
Ț	A	R	E	N	I	T	Ț	Ă	R	C	M	G
I	J	U	P	V	E	E	S	M	E	I	I	Ă
P	R	N	T	K	R	R	K	Q	R	D	S	T
D	E	C	A	O	T	E	W	P	I	I	I	I
S	Î	N	F	Ă	Ț	I	Ș	A	R	E	U	R
Î	N	Ț	E	L	R	P	T	A	Y	T	N	E
V	E	G	E	T	A	R	I	A	N	Ă	E	Ț
Q	D	S	Î	Y	S	Ă	N	Ă	T	A	T	E

Strălucind în mijlocul încercărilor

de Sara Gonçalves Devai, Brazilia

Vineri,
12 Decembrie,
2025

În vremea în care Isus era pe pământ, Imperiul Roman guverna o mare parte a lumii. Avea o armată uriașă, puternică, cum nu mai era niciuna. Nimeni nu se putea compara cu ea. Oamenii supuși Romei erau nevoiți să trimită mulți bani și cele mai bune produse ale lor capitalei Imperiului. Acest lucru îi înfuria.

În Iudeea, acolo unde locuia Isus, situația nu era diferită. Soldații și guvernatorii erau nemiloși și violenți. Poporul îi ura și abia aștepta să se răzbune pe ei. Ce i-a calmat erau profețiile cu

privire la un eliberator. Când lucrurile mergeau rău, ei își spuneau unii altora „Haideți să rezistăm! Curând Domnul va trimite un eliberator și apoi ne vom răzbuna.”

Dumnezeu promisese cu adevărat un eliberator, dar nu în modul în care se aștepta poporul. El L-a trimis pe Fiul Său Isus în lume ca un Eliberator din păcat, nu de sub asuprirea Romanilor. Într-o zi, în timpul unei predici, Isus a spus: „Ați auzit că s-a zis: ‘Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău.’ Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc” (Matei 5:43-44). Cei care urăsc doresc ca alții să fie vătămați. Iar evreii îi urau pe romani. Pentru ei, iubirea vrăjmașului suna ca fiind ceva nebunesc. La acel moment erau războaie și revolte peste tot. Isus nu s-a implicat în ele niciodată. El nu a rănit și nici nu a tratat greșit vreo persoană, nici chiar pe cei care L-au rănit pe El. El Își dorește să fim și noi asemenea Lui.

În vreme de război

Este mereu ușor să îi iubești pe cei care te rănesc profund? Nu, nu este. Este și mai greu când toată lumea crede că ar trebui să îi urăști vrăjmașii, să îi tratezi urât și să îi ucizi. Între anii 1861-1865 a avut loc un război oribil în Statele Unite, iar mii de oameni au murit. Apoi, în 23 mai 1865, biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a confirmat în mod public prin scris: „Suntem conduși spre a refuza participarea în acte de război și vărsare de sânge.” Aceasta înseamnă că acești credincioși adventiști au înțeles că nu se puteau supune lui Isus și, în același timp, să participe la război.

Dar, cu timpul, ei și-au schimbat viziunea și au devenit mai relaxați. În 1914, un război teribil a început în Europa și a implicat multe țări din întreaga lume. A fost cunoscut ca Primul Război Mondial. În el, două grupuri de țări s-au luptat între ele. De fiecare parte erau soldați creștini — bărbați care declarau că Îl urmează pe Isus. Dar erau pe fronturile războiului, ucigându-se unii pe alții. Credeți că este corect acest lucru?

În mod surprinzător, majoritatea adventiștilor de ziua a șaptea (98%) s-au gândit că este în regulă. Mulți dintre ei s-au alăturat luptei, chiar dacă știau că acest lucru nu era în concordanță cu învățăturile lui Isus. Numai câțiva nu au vrut să participe (2%). Ce s-a întâmplat cu aceștia câțiva? Au fost persecutați de guvernele țărilor lor. Bărbați care nu participau la război erau încarcerați, torturați și în multe cazuri condamnați la moarte. Unii oameni i-au presat spunând: „Biblia spune că ar trebui să ne supunem

autorităților și ele ne spun să mergem în luptă. Așadar, nu suntem vinovați de ucidere.”

Dar puținii credincioși au explicat: „Biblia de asemenea spune: ‘trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oamenii!’” (Faptele Apostolilor 5:29). Când legile oamenilor merg împotriva Legii lui Dumnezeu, trebuie să alegem Legea lui Dumnezeu.

Mulți oameni i-au acuzat pe puținii credincioși: „Cum pot să eșueze în apărarea patriei lor? Sunt trădători împotriva guvernului!” „Dar Patria noastră este în Cer.”, răspundeau credincioșii. „Dumnezeu este Regele nostru. De aceea preferăm să ne supunem legilor Împărăției Sale.” Aceste declarații au rămas tari în fața torturii, închisorii și morții. Cum au reușit să treacă de un test atât de greu? Au avut o porție mare din Duhul Sfânt. Acesta este singurul mod prin care oamenii sunt capabili să își iubească vrăjmașii și pe Dumnezeu atât de mult încât să nu le fie teamă să moară pentru credința în Isus și învățăturile Sale.

Satan este cel din spatele războaielor. El râde când vede mii de oameni cum mor pe câmpul de luptă, în timp ce supraviețuitorii se confruntă cu foamete, boli și tot felul de dureri. Este foarte trist.

Mai multe încercări de înfruntat

În Vechiul Testament, Dumnezeu a chemat o națiune care să Îl reprezinte, dar astăzi este diferit. Poporul lui Dumnezeu este distribuit prin toate națiunile. Când una merge la război împotriva alteia, urmașii lui Isus sunt făcuți să se lupte unii cu alții din cauza lăcomiei și a răutății conducătorilor. Când lucrurile merg bine, totul pare în regulă, dar persecuția arată cine este ferm în Hristos, și cine nu.

Cum rămâne cu cei care nu iau salvarea în serios, și nu primesc Duhul Sfânt în fiecare zi? Ei nu pot face față testului, așadar se dau bătuti. Este una să cânti în biserică, în siguranță. Este total altceva să suferi și să mori pentru Hristos. Cei credincioși au suferit încercările Primului Război Mondial prin credință. Acest lucru i-a deranjat pe cei care s-au implicat în război. Situația a devenit și mai rea când guvernele au amenințat: „Haideți să închidem bisericile celor care nu merg la război!”

De frică, biserica adventistă i-a exclus pe frații care nu au mers la război. Când ofițerii guvernului au cerut tuturor bisericilor să confirme că sunt de acord cu cerința de a lupta, conducătorii bisericii au spus: „Am trimis pe bărbații noștri la război, da! Cei care nu au vrut să meargă sunt fanatici și au fost deja excluși. Putem să vă spunem chiar și cine sunt și unde locuiesc.” Astfel, pe lângă faptul că au suferit sub mâinile autorităților, credincioșii au fost de

asemenea trădați de proprii lor frați și surori în credință. După ce s-a încheiat războiul au încercat din răzputeri să se reconcilieze și să se reunească cu biserica. Dar liderii bisericii nu voiau să recunoască că au greșit. Astfel, nu mai exista o altă cale: cei care au fost excluși au format Mișcarea de Reformă a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, organizată în 1925.

Ani mai târziu, în 1939, un alt război teribil a început: Cel de-al Doilea Război Mondial. Problemele au început din nou pentru mica biserică. De această dată, copiii primilor Reformatori erau cei care decideau dacă să meargă la război sau nu. Acești tineri crescuseră ascultând poveștile de curaj ale părinților lor. Ei fuseseră învățați că ascultarea și iubirea de Dumnezeu este mai importantă decât orice altceva, până și decât viața însăși. Familiile reformiste au avut încredere în promisiunea lui Isus: „Fiindcă oricine va voi să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.” (Luca 9:24). Când aveau îndoieli, ceilalți spuneau: „Înveseliți-vă! Vom suferi aici, dar Salvatorul va reveni curând. Iar El va oferi viața veșnică celor care Îl iubesc. Gândiți-vă la cât de mult a suferit Isus pentru noi. Nu merită Hristos să fim dispuși să ne dăm și noi viața pentru El?”

Și astfel a făcut față generația Reformatoilor acestui test. Încă o dată, ei au fost denunțați de foștii frați adventiști și mulți și-au pierdut viața din cauza iubirii lor pentru Hristos. Așadar, pentru reformatori, viața era foarte grea când doreau să păzească Sabatul și să nu meargă să lupte în armată. Ofițerii duri se mândreau: „În scurt timp nu vor mai exista reformatori aici. Să îi distrugem pe toți!” Dar Dumnezeu a avut mereu grijă de poporul Său, și într-un final, acești oameni nemiloși au dispărut de fapt. Sistemul lor s-a încheiat, iar biserica a rămas fermă și puternică. Domnul fie lăudat!

Acum, problemele noastre sunt diferite:

Unii oameni vin la biserică în timp ce iubesc lumea, în loc să privească către ceruri. Ei nu iau în serios supunerea față de Cuvântul lui Dumnezeu și mereu găsesc scuze pentru păcat.

Alții cred că sunt singurii care au dreptate. Deoarece ei nu s-au pocăit de fapt de păcatele lor, ei sunt mândri și egoiști. Ei încearcă să facă reguli în plus pe care Dumnezeu nu le-a cerut și apoi încearcă să îi facă pe ceilalți să facă cum zic ei.

Niciunul din aceste grupuri nu este cu adevărat condus de Duhul Sfânt. Ei sunt ca fecioarele nechibzuite din parabolă.

În același timp, există un grup care crede cu adevărat în Isus ca Salvator, și care Îl ascultă de bună voie și cu intenții pure. Ei studiază Biblia cu inimi umile, dorind să învețe despre cum să Îi

mulțumească lui Dumnezeu, petrecând mult timp în rugăciune, căutând ajutorul Domnului și prezența Duhului Sfânt.

Ce are să vină?

Curând va veni o criză. Oamenii cu inimi lumești vor primi lumea și vor abandona credința. Alții se vor mândri cu dreptatea lor, dar vor distorsiona și exagera ceea ce este scris. Niciunul dintre ei nu este umplut cu Duhul Sfânt. Ambele categorii de oameni își vor pierde calea.

Numai cei care sunt fermi în Isus vor fi capabili să își mențină credința și ascultarea în același timp. Ei -au pocăit de păcatele lor și trăiesc pentru Dumnezeu. Cu ajutorul Duhului Sfânt, ei devin tot mai asemănători cu Isus pe zi ce trece. Ei vor primi putere pentru a ajuta pe mii de oameni să înțeleagă. Când se va întoarce persecuția, ei se vor confrunta cu ea întocmai ca primii reformatori, cu curaj și credință.

În care grup vrei să fii? Isus a fost în fiecare sală de judecată, în fiecare celulă întunecată. În fiecare colț al lumii în care au fost tratați urât frații și surorile noastre, Isus a fost cu ei, întărindu-i și încurajându-i. Ei erau ca stelele pe cer, strălucind în întunecimea răutății acestei lumi.

Acum, Dumnezeu caută pe aceia care Îi vor apăra Legea înaintea lumii. Vei fi și tu unul din ei? Te vei ridica la responsabilitatea acestei poziții, precum primii reformatori? Dacă da, să știi ca Isus va fi cu tine în această decizie, așa cum a fost și în trecut. Încrede-te în El și înaintează! Indiferent de ce se va întâmpla, El va fi lângă tine. Iar când Domnul Se va întoarce, vei primi viața veșnică, împreună cu îmbrățișarea Lui. Nimic nu e mai valoros decât aceasta. Nici chiar viața însăși.

Activități

- 1) Colorați imaginea cu leul și mielușei care stau împreună în pace în ceruri.

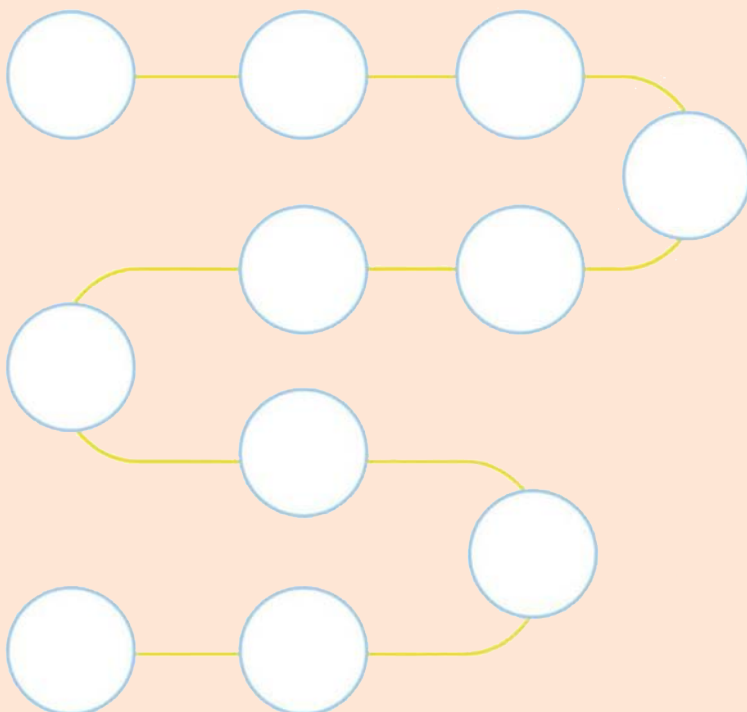

2) Creați o cronologie a întâmplărilor principale din istoria Mișcării de Reformă a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, menționată în acest articol.

Lista cuvintelor:

- 1.** Primul război mondial **2.** 98% susțin războiul **3.** 2% nu merg la război
4. Excluși și denunțați **5.** Închisoare, tortură, moarte **6.** Încercările de reconciliere eșuează **7.** Fondarea bisericii AZȘMR **8.** Al doilea război mondial **9.** Persecuție. **10.** Finalul persecuției **11.** Astăzi.

Completați cronologia în ordinea corectă. Dacă vreți să fiți printre cei care poartă mesajul lui Dumnezeu, scrieți numele vostru în spațiul corect.

Unitate

În aceeași noapte în care El a fost trădat, Isus S-a rugat pentru ucenicii Lui și pentru noi: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu, în Tine, ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis” (Ioan 17:21).

După învierea Domnului, El a petrecut patruzeci de zile cu ucenicii înainte de înălțarea Sa. În acest timp, a vorbit cu ei mult despre împărăția lui Dumnezeu. Dar nu îi învățase despre ea înainte? De ce era nevoit să le explice despre ea din nou? Deoarece ucenicii nu înțeleseseră încă.

Tot timpul ucenicii se gândeau că Isus urma să devină regele Israelului. Fiind vanitoși și ambițioși, ei se gândeau: „Suntem cei mai buni prieteni ai lui Isus. Când va ajunge pe tron, noi vom fi cei mai importanți oameni din Israel.” Această idee nu le părăsise mințile.

Cu toate acestea, înainte de moartea Sa, Domnul le spusese niște vești importante: „Pe când Se suia Isus la Ierusalim, pe drum, a luat deoparte pe cei doisprezece ucenici și le-a zis: ‘Iată că ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei Îl vor osândi la moarte și-L vor da în mâinile neamurilor, ca să-L batjocorească, să-L bată și să-L răstignească, dar a treia zi va învia.’” (Matei 20:17-19).

Isus vorbise foarte clar, așa-i? Dar ucenicii nu păreau să Îl audă cum trebuie; poate că nu ascultau de fapt. Chiar după aceasta, citim: „Atunci, mama fiilor lui Zebedei s-a apropiat de Isus, împreună cu fiii ei, și I s-a închinat, vrând să-I facă o cerere. El a întrebat-o: ‘Ce vrei?’ ‘Poruncește’, I-a zis ea, ‘ca, în Împărăția Ta, acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta.’” (Matei 20:20-21).

Cererea a fost adusă de mamă, dar ni se spune că ideea era de fapt a fiilor. „Iacov și Ioan au prezentat, prin mama lor, o rugămintă, cerând ca să le fie îngăduit să ocupe cele mai înalte și cele mai de cinste poziții în Împărăția lui Hristos.” *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 541.

Nu înțeleseseră ucenicii ceea ce tocmai le spusese Isus despre moartea și învierea Sa? Chiar pare că ei nu L-au ascultat. Cu toate acestea, El tot nu Și-a pierdut răbdarea cu ei. Când ceilalți zece au auzit despre cererea lor, s-au înfuriat tare pe cei doi frați. Au început să se certe cu privire la cine este cel mai important. Aceasta era ce își dorea Satan ca ei să facă. El știa că dacă ei nu ar fi uniți, nu ar fi capabili să reziste în fața răului.

Isus le-a explicat că în această lume, cei care au bogății și putere guvernează asupra celorlalți. Dar printre voi nu ar trebui să fie așa. Oricine vrea să fie cel mai important trebuie să fie un slujitor al celorlalți. Iar oricine își dorește să fie primul, trebuie să lucreze spre binele altora. Isus nu a venit pe pământ pentru ca să fie servit, ci ca El, la rândul Lui, să slujească și să Își ofere viața pentru a salva pe toți cei care Îl acceptă cu adevărat. Trebuie să facem precum a făcut și El.

Poate vă gândiți: „Acum ucenicii sigur au prins ideea”. Dar, nu, ei încă nu au înțeles. Au continuat să se certe și să se critice unii pe alții. Nu erau uniți.

Isus rezolvă problema

Câteva zile mai târziu, Isus și cei doisprezece stăteau într-o cameră privată, unde sărbătoreau Paștele. Deoarece purtau sandale și drumurile erau foarte prăfuite, picioarele lor erau murdare și aveau nevoie să fie spălate. De obicei un slujitor făcea acest lucru.

În cameră era un urciur cu apă și un prosop, dar de această dată nu era niciun slujitor. Ucenicii s-au uitat unii la alții. Fiecare se gândea: „Eu nu sunt un slujitor sau un sclav. Nu voi face acest serviciu. Să facă alții.”

De ce s-au gândit astfel? Printre ei era mândrie, egoism și lipsă de iertare. Aceste lucruri sunt ca niște pereți invizibili care separă oamenii. Când Isus a văzut acest lucru a luat urciurul cu apă și prosopul pentru a spăla picioarele ucenicilor. El era liderul, dar nu îl deranja să facă lucrarea unui slujitor. Aceasta era o lecție practică despre iubire și umilință. Ucenicii erau cu adevărat rușinați. Când au terminat de cinat, Iuda a plecat după cum i-a spus Isus, apoi El S-a oferit să spună o rugăciune foarte specială la adresa lui Dumnezeu pentru ucenici: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu, în Tine, ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” (Ioan 17:21).

De ce S-a rugat Isus această rugăciune? El știa că ucenicii urmau să fie puternici numai dacă aveau să fie uniți. Iar ei puteau fi uniți numai dacă se iubeau unii pe alții. Când oamenii vedeau cum ei aveau grijă unii de alții cu dragoste, spuneau: „Isus trebuie să fi fost Fiul lui Dumnezeu. El schimbă oamenii egoiști în oameni iubitori.” Isus nu S-a rugat numai pentru ucenici. El S-a rugat și pentru noi. În aceeași noapte, Isus a fost dat în mâinile vrăjmașilor Săi. Ziua următoare, El a fost crucificat. Ce dezamăgire pentru ucenici! Dar El deja îi avertizase cu privire toate acestea.

Vestea bună care a urmat a fost aceea că Isus a înviat din morți și S-a ridicat la Ceruri pentru ca de acolo să-i ajute pe copiii Lui. În sfârșit au înțeles ucenicii de ce Isus a fost nevoit să moară pe cruce. A fost parte din planul lui Dumnezeu pentru salvarea noastră. Pedepsa pentru păcat este moartea. Păcatul înseamnă neascultare de Dumnezeu, înseamnă încălcarea poruncilor Lui. Toți — fiecare dintre noi — am păcătuit și suntem condamnați la moarte. Dar datorită faptului că Isus ne-a iubit atât de mult, El S-a oferit să sufere pedeapsa pentru noi. Acolo pe cruce Isus a plătit datoria noastră față de Dumnezeu. Oricine crede în jertfa Sa primește iertarea păcatelor.

O însărcinare dată nouă

Adevărul despre Isus este cel mai important din toate timpurile, așa-i? Fiecare are nevoie să știe aceasta. Isus le-a spus ucenicilor să meargă în întreaga lume și să spună vestea cea bună tuturor persoanelor. După ce S-a ridicat la ceruri, El urma să trimită Duhul Sfânt pentru a-i întări.

Puterea rugăciunii

Ucenicii au mers în același loc în care au mâncat ultima masă cu Isus. Acolo s-au strâns cei unsprezece ucenici, femeile care l-au slujit lui Isus, Maria, mama Sa, frații Lui, surorile și alții. Împreună, ei au așteptat promisiunea Duhului Sfânt. Acest lucru a durat zece zile până ce a fost împlinit. Au stat toate acele zile în nepăsare, discutând despre una sau despre alta? Nu! Biblia ne spune că au avut întruniri de rugăciune, cerând promisiunea lui Dumnezeu. Când oamenii se roagă împreună, ei devin mai uniți. Iar ucenicii aveau nevoie să se unească. Lui Satan nu i-a plăcut acest lucru deloc, și a încercat cu siguranță să le iasă în cale. Dar în Fapte 1:14 spune că ucenicii au „perseverat”. Știi ce înseamnă aceasta? Că ei au decis să continue să se roage, indiferent de costuri, indiferent de ce s-ar întâmpla. Și noi trebuie să facem la fel. Să continuăm să ne rugăm, indiferent de costuri, indiferent de ce s-ar putea întâmpla. Ei au mers de asemenea la Templu împreună pentru a-L lăuda pe Dumnezeu. Acolo au lăudat împreună. Apoi s-au întors împreună. În timpul zilei mâncau și se rugau împreună.

Duhul Sfânt i-a condus la pocăință. V-a părut vreodată rău pentru că ai făcut ceva rău sau poate ai avut o atitudine greșită și ai bombănit despre ceva? Acea tristețe din cauza greșelii era Duhul Sfânt care lucra în voi, făcându-vă să vă doriți să fiți mai buni. Asemenea ucenicilor, noi ne rugăm pentru revărsarea Duhului Sfânt în fiecare zi a săptămânii de rugăciune. Spiritul lui Dumnezeu lucrează în noi astfel încât Dumnezeu poate îndeplini promisiunea. Pe lângă pocăință, ucenicii au mai făcut ceva: și-au recunoscut păcatele unii altora și lui Dumnezeu.

Probabil că Iacov, Ioan și mama lor și-au cerut iertare celorlalți pentru modul în care se așteptau să primească poziții înalte. Alții probabil au făcut același lucru. Poate că au spus ceva precum: „Fraților, ar trebui să nu fi încercat să ne asigurăm locul de frunte în împărăție. Suntem foarte rușinați. Vă rugăm să ne iertați!”

Inimile lor de piatră au fost topite... Ce șoptește Duhul Sfânt inimilor noastre chiar acum? Ești trist că nu ai ascultat de părinții tăi sau ți-ai mințit un prieten? Trebuie să cauți iertarea cuiva? Sau îți vorbește despre ceva despre care numai tu și Dumnezeu știi?

Pe zi ce trecea, ucenicii deveneau foarte diferiți. În loc să își slujească lor înșiși, acum încercau să îi ajute și să îi perfecționeze pe alții. Fiecare căuta binele pentru celălalt. Treptat, ei au devenit tot mai uniți. Acest lucru a dat oportunitatea revărsării Duhului Sfânt în inimile lor. Iar în inimile lor a apărut o iubire atât de profundă și

puternică încât i-a făcut capabili să moară pentru Hristos, pentru adevăr. Iar dacă ei ar fi trebuit să moară unii pentru alții, ar fi făcut aceasta cu siguranță. După zece zile, ei erau diferiți. Erau uniți. Erau pregătiți să primească promisiunea Duhului Sfânt. Asemenea lor, noi trebuie să fim transformați și să trăim în unitate. Fără ea, nu vom primi Duhul Sfânt. Dar dacă suntem uniți, nimic și nimeni nu ne poate opri din a predica evanghelia. Haideți să ne facem partea, iar Domnul ne va binecuvânta pentru a face voia Lui în întregime. Amin. — S.G.M.

Activități

1) Selectați varianta corectă din ceea ce ați învățat:

a) Deși erau prietenii lui Isus, ce sentimente greșite au avut ucenicii pentru mult timp?

- ☐) Erau lacomi precum Iuda și voiau să fure bani.
- ☐) Fiecare din ei își dorea în inima lui cea mai înaltă poziție în împărăție.
- ☐) Îți doreau să facă lucrare misionară în locuri ușoare cu vreme bună.

b) Isus a corectat problema geloziei în inimile ucenicilor Săi făcând asta:

- ☐) Dându-le bătaie
- ☐) Mergând să vorbească cu mamele lor
- ☐) Lucrul unui slujitor prin umilirea de a îngenunchea înaintea lor și a le spăla picioarele.

c) După cina cea de taină cu ucenicii Lui, unde a mers Isus și de ce?

- ☐) A mers să Se roage cu seriozitate pentru ei și pentru noi.
- ☐) A mers la Ierusalim să anunțe în fața conducătorilor că este Fiul lui Dumnezeu.
- ☐) A mers să îl găsească pe Iuda iar, încercând să vorbească cu el.

d) După crucificarea lui Isus, învierea și înălțarea Sa, ce au făcut ucenicii Lui?

- ☐) Și-au strâns lucrurile și au mers în călătorii misionare
- ☐) Au luat cărți pentru a studia limbi străine
- ☐) S-au întrunit pentru a cere iertare unii de la alții pentru egoismul lor

e) Ce ar trebui să facem pentru a primi Duhul Sfânt așa cum au primit ei?

- ☐) Să verificăm ultimul grup de discuții sau program A1 despre asta.
- ☐) Să vedem noul film despre asta online
- ☐) Să ne rugăm și să invităm Duhul Sfânt în inimile noastre; să ascultăm de Dumnezeu; să facem pace cu frații noștri.

2. Căutați în puzzle-ul de mai jos pentru a găsi următoarele cuvinte:

RĂBDARE | ÎNVIERE | SLUJIRE | CREDINȚĂ | PORUNCI | CRUCIFICARE
IUBIRE | IERTARE | POCĂINȚĂ | DUH

S	F	R	Ă	B	D	A	R	E	Î	A	C	D
L	E	O	Y	U	L	E	I	I	N	P	N	U
U	C	L	E	M	P	Ă	S	R	V	C	E	H
J	I	P	Ș	I	J	I	U	B	I	R	E	E
I	O	O	T	N	U	N	T	Ă	E	U	H	N
R	C	R	E	D	I	N	Ț	Ă	R	C	I	P
E	E	U	P	V	E	A	S	M	E	I	B	O
P	R	N	T	K	R	E	K	Q	R	F	Z	C
D	E	C	A	O	T	Y	W	P	I	I	U	Ă
S	J	I	R	A	A	E	F	S	E	C	I	I
Î	N	Ț	E	L	R	P	T	A	Y	A	T	N
L	M	Z	G	A	E	L	Y	W	Q	R	M	Ț
Q	D	S	Î	Y	S	G	Ț	A	N	E	P	Ă

Cucerindu-l pe cuceritor

Dacă ai trăi în timpul vieții lui Isus pe pământ, ce ai crede dacă ai vedea pe Cineva călărind un cal alb, cu un arc în mână și o coroană pe capul Său? Ai crede că este un negustor, sau un pescar, sau un păstor? Nu! Arcul din mână indică spre un luptător, iar coroana, spre un rege. În Apocalipsa 6:2 apostolul Ioan vorbește despre un călăreț călare pe un cal alb, cu un arc în mână și o coroană pe cap. El a luptat și a învins în multe lupte, iar acum înaintează spre a cuceri din nou. Ce înseamnă aceasta? Această ilustrație reprezintă anii timpurii ai bisericii pe care a fondat-o Isus. Iar luptătorul învingător seamănă cu Isus, nu-i așa? Până la urmă, El a luptat împotriva păcatului și a câștigat fiecare luptă.

Spre exemplu, la scurt timp după botezul Său, Isus a făcut față ispitelor lui Satan în pustiu și a ieșit învingător. Și a fost astfel pe tot parcursul vieții Sale. Isus nu a spus niciodată „Da” păcatului, nici chiar în gând. La un moment dat le-a spus ucenicilor: „În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16:33). Și știți când l-a învins Isus pe Satan o dată pentru totdeauna? Atunci când urma să moară pe cruce, Salvatorul a spus „S-a sfârșit!” Cu alte cuvinte, am ajuns la sfârșitul acestei bătălii. El a reușit să realizeze acest lucru fără a păcătui. Salvarea noastră a fost asigurată.

Cum? De ce s-a întâmplat asta? Prețul păcatului este moartea. Merităm să murim pentru că suntem păcătoși. Diferit față de noi, Isus, Fiul perfect al lui Dumnezeu, nu a păcătuit niciodată. El merita să trăiască. Dar pentru că ne iubește, El a fost de acord să facă un schimb. El a primit moartea în locul nostru și ne-a oferit viața la care avea dreptul, ca un dar pentru noi. Așadar, când a spus: „S-a sfârșit!”, acest lucru însemna că schimbul a avut loc. Din acel moment oricine credea în jertfa Sa și se căia de păcatele sale primea salvare. Isus a plătit cu propria Sa viață pentru a ne elibera din mâinile vrăjmașului. Dar El nu a rămas în mormânt. În a treia zi Isus a înviat. El a învins moartea! Aleluia! După învierea Sa, Domnul Isus a spus: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ” (Matei 28:18).

Ucenicii de asemenea aveau nevoie de această putere pentru a predica evanghelia întregii lumi. Nici nu trebuiau să încerce să facă acest lucru fără putere divină. Fără El, ei nu puteau câștiga. După cum am văzut anterior, au așteptat în Ierusalim, așa cum le-a poruncit Isus: „Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu, dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus” (Luca 24:49). Vă amintiți că au petrecut zece zile în rugăciune pentru această putere? Apoi, în acel timp, Duhul Sfânt i-a schimbat. Nu mai erau egoiști, invidioși sau lași. Acum erau uniți și își doreau doar ce era cel mai bine unii pentru alții. Iubirea lui Dumnezeu le-a încălzit inimile din ce în ce mai mult. Iar cu cât aveau mai multă iubire, cu atât mai mult vedeau că aveau nevoie de putere pentru a predica. Așadar, au continuat să se roage. În a zecea zi erau pregătiți să primească promisiunea. Puterea ajunsese în sfârșit!

Revărsarea Duhului Sfânt

Am studiat la începutul săptămânii despre sărbătoarea Cincizecimii. Mii de oameni din diferite țări veneau la Ierusalim. Grupul ucenicilor lui Isus era strâns la un loc. Dintr-odată, a venit un sunet din

ceruri. S-a simțit ca o adiere puternică de vânt și a umplut întreaga casă. „Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei” (Faptele Apostolilor 2:3). Toți oamenii din acea cameră au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Ce s-a întâmplat apoi a fost incredibil. Au început să vorbească în limbi străine, fără să le fi studiat vreodată. Acum aveau capacitatea să predice oamenilor din întreaga lume fără a avea nevoie de traducător. Mai mult decât atât, cuvintele veneau cu multă forță. Și mai era ceva: Ucenicii au primit de asemenea puterea de a face minuni. Cartea *Faptele Apostolilor* ne spune despre vindecări și despre învieri din morți.

Cu aceasta, s-a răspândit vestea cea bună că Isus învinsese moartea și că diavolul fusese trimis la capătul pământului. Deși erau uneori persecutați, la scurt timp, ucenicii au câștigat mii de oameni pentru Domnul. Iar biserica a crescut rapid. Ea era ca un luptător cu arc și coroană, călărind un cal alb. Biserica era victorioasă în puterea lui Isus și a continuat în câștigarea multora. După Cincizecime, știati că promisiunea puterii de a câștiga nu a fost dată numai primilor ucenici? A fost oferită tuturor urmașilor lui Isus din orice moment al istoriei. Oricine care s-a convertit cu adevărat are dreptul la această promisiune. Lucrarea poate fi dificilă, plină de probleme. Dar nu trebuie să ne dăm bătăuți. În mod contrar, trebuie să mergem tot mai înainte spre victorie. Și cine este lângă cei care sunt credincioși și îndură? Isus. El promite să fie cu urmașii Lui în fiecare zi până la sfârșitul lumii.

Înfruntând întunericul

Există locuri în lume care sunt cu adevărat fortărețe ale lui Satan. În ele sunt mulți oameni care nu cunosc salvarea prin Hristos, nici faptul că El este pe cale să Se întoarcă. Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să fie determinați să ducă cuvântul lui Dumnezeu în acele locuri. Acest lucru presupune multă muncă și mult efort. Dar nu contează. Domnul este cu toți cei care fac acest lucru și îi ghidează spre a fi învingători. Care este cel mai mare conflict? Știați că fiecare dintre noi are o confruntare, chiar dacă nu își dă seama? Este vorba despre lupta împotriva răului. Uneori putem fi răniți sau învinși. Dar acest lucru nu înseamnă că am pierdut războiul. Să ne imaginăm două armate înfruntându-se una pe cealaltă. Una este condusă de Satan și cealaltă de Isus. Uneori unii dintre soldații lui Isus merg în tabăra lui Satan. Alții renunță la rău pentru a veni de partea celor care ascultă de poruncile lui Dumnezeu.

Lupta devine crâncenă. Uneori o parte câștigă, dar apoi pierde iarăși. Acum soldații lui Isus par să renunțe. Dar asta numai pentru a fi într-o situație mai bună pentru a doborî fortăreața inamicului.

Acum, credincioșii strigă cu bucurie și cântă imnuri de laudă lui Dumnezeu. Isus este căpitanul. El este Cel care dă comanda în timpul bătăliei și trimite susținere soldaților Săi. Pas cu pas, El îi direcționează pe toți până ce se ajunge la victorie.

Știți care sunt fortărețele lui Satan? Fiecare casă, școală, oraș sau țară în care oamenii nu cunosc salvarea prin Isus, nici poruncile Sale. Suntem chemați de Isus să predicăm evanghelia în locuri ca acestea. Când o persoană este convertită la adevăr dintr-un astfel de loc, este ca și cum steagul lui Isus este plasat acolo. Dacă din ce în ce mai mulți oameni sunt convertiți, fortărețele lui Satan sunt cu totul cucerite. Prin puterea noastră proprie acest lucru este imposibil. Dar prin puterea lui Dumnezeu, putem să fim câștigători, victorioși precum luptătorul din Apocalipsa 6:2.

Sub Ploaia Târzie

Ce s-a întâmplat la Cincizecime și după aceea, a fost ca o ploaie timpurie. Aceasta pregătește pământul să primească sămânța. Dar ploaia care cade la vremea recoltei este mult mai puternică. Pe aceasta o așteptăm noi acum. Când va veni, slujitorii lui Dumnezeu se vor grăbi din loc în loc spre a predica Cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt oameni foarte credincioși. Doar privind la fețele lor, oamenii pot realiza acest lucru. Mii vor predica evanghelia cu putere.

Ei vor face și minuni, vor vindeca bolnavii și vor face lucruri minunate. Satan va face și el lucruri false pentru a înșela lumea. Așadar, toată lumea va trebui să aleagă cărei părți se alătură — fie cu Isus, fie cu vrăjmașul. Va fi din nou și persecuție. Mulți vor fi arestați. Unii părinți și unii copii se vor trăda unii pe alții. Dar oamenii sinceri vor accepta mesajul. Lor nu le va fi teamă să facă voia lui Dumnezeu, chiar dacă acest lucru i-ar costa viața. Știți ce va cauza acestui lucru? Ploaia târzie care este revărsarea Duhului Sfânt într-o măsură mult mai mare decât cea care a fost dată ucenicilor. Acest lucru se va întâmpla numai cu adulții? Nu. Copiii care s-au predat lui Isus vor primi și ei puterea Duhului Sfânt. Ei vor predica despre revenirea lui Isus cu atât de multă putere încât vor uimi oamenii. Mulți oameni vor fi convertiți datorită lucrării acestor copii. Vreți să fiți printre ei?

Un apel

Dragi copii, chiar acum ne aflăm pe un câmp de luptă. Nu este momentul să ne lăsăm distrați de lucrurile acestei lumi. Avem nevoie de puterea lui Dumnezeu. Așadar, rugați-vă, studiați Biblia

și cereți-I Domnului să vă boteze cu Duhul Sfânt în fiecare zi. Când vine vreo ispită, cereți ajutorul lui Isus. El vă va ajuta să fiți învingători. De fiecare dată când câștigați o cursă, pregătiți-vă pentru următoarea. Dacă eșuați, cereți iertare lui Dumnezeu. Dar nu renunțați. În Hristos vă puteți regăsi puterea și puteți câștiga victorii. Întregul cer vă privește. Fiți credincioși și ascultători. Când credeți în ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său și când trăiți în conformitate cu el, voi deveniți biruitori și înaintați spre biruință, precum luptătorul din Apocalipsa călare pe un cal alb.
— S.G.D.

Activități

1) Desenați luptătorul biruitor descris de Ioan în Apocalipsa 6:2.

A large, empty rectangular box with a yellow border and rounded corners, intended for a drawing activity.

PUTEREA DE A MĂ FACE CURAJOS

Împărtășindu-L
pe Isus
prin Duhul Sfânt

SEVENTH DAY ADVENTIST
REFORM MOVEMENT